
Пам'яті Василя Дмитровича Берназа

14 березня 2016 р. на 67-му році життя перестало битися серце визначного вченого-правознавця, фахівця у галузі кримінального процесу, криміналістики, судової експертизи та теорії оперативного-розшукової діяльності, талановитого педагога, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України, завідувача кафедри кримінального права, кримінального процесу і криміналістики Міжнародного гуманітарного університету, Заслуженого діяча науки і техніки України **Василя Дмитровича Берназа**.

Він народився 4 липня 1949 р. у с. Іванівка Великомихайлівського району Одеської області. У 1975 р. закінчив Одеський державний університет ім. І. І. Мечнікова за спеціальністю «Правознавство». З 1975 по 1977 р. працював слідчим УВС Одеського міськвиконкому. З 1977 по 1979 р. – викладач юридичного факультету Одеського державного університету ім. І. І. Мечнікова. З 1979 по 2010 р. працював у Одеському державному університеті внутрішніх справ викладачем, старшим викладачем, начальником кафедри криміналістики та професором кафедри. З 2010 р. – проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків Міжнародного гуманітарного університету, з 2014 р. – завідувач кафедри кримінального права, кримінального процесу і криміналістики Міжнародного гуманітарного університету.

У 1986 р. присуджено науковий ступінь кандидата юридичних наук, у 2004 р. – науковий ступінь доктора юридичних наук, вчене звання доцента присвоєно у 1995 р., а вчене звання професора – у 2006 р. Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 2011 р.

Автор понад 120 наукових праць, серед яких: «Методика расследования краж народно-хозяйственных грузов на морском транспорте» (1989), «Психология как средство решения задач следственной деятельности» (2003), «Решения следчого (криміналістичний, процесуальний та психологічний аспекти)» (у співавт., 2005), «Криміналістика» (у співавт., 2009, 2011), «Стратегическое планирование при расследовании преступлений. Современное состояние и развитие криминалистики» (у співавт., 2012), «Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар» (у співавт., 2013), «Правова доктрина України: у 5 т.» (у співавт., 2013), «Правові основи фармацевтичної діяльності» (2014), «Прокурорский надзор в Украине» (у співавт., 2014) та ін.

Василь Дмитрович Берназ був членом спеціалізованих вчених рад Національного університету «Одеська юридична академія» та Харківського національного університету внутрішніх справ, членом редакційної ради «Наукового вісника Міжнародного гуманітар-

ного університету», редакційної колегії «Південноукраїнського правописного часопису».

Держава високо оцінила трудові здобутки Василя Дмитровича. Він нагороджений відомчими відзнаками та медалями Міністерства внутрішніх справ України.

Всі, кому довелося працювати з Василем Дмитровичем, знали його не лише як талановитого вченого та педагога, вимогливого керівника, а й як чуйного, щирого товариша, здатного завжди зрозуміти інших і прийти на допомогу. Звістка про його раптову смерть

спричинила невгамовний біль усім, кому доля дарувала нагоду зустрічатися з цією чудовою людиною.

Президія Національної академії правових наук України, Південний регіональний центр НАПрН України та редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» глибоко сумують із приводу тяжкої втрати – смерті **Василя Дмитровича Берназа** та висловлюють свої щирі співчуття його рідним.

Світла пам'ять про визначного вченого та прекрасну людину назавжди збережеться у серцях тих, хто його знав.